

ALBADA

SALESIANS BADALONA

desembre 2021
edició digital

ENG
MOU

salesians
BADALONA

L'ESPERANÇA

ESPERANÇA

Il·lusió de l'any que arriba al fi

S'apropa el Nadal, per anar ambientar-me em poso els auriculars, i faig sonar aquelles quatre nadades que em transporten anys enrere (quan era nen, quan era papa, quan...).

Recordo com vivia els darrers dies del primer trimestre tot esperant les vacances de Nadal, les vacances que amb més il·lusió esperava, que han esperat els meus fills i que continua esperant la mainada.

Recordo les llums de color (ara LEDs), arbres (durant un temps de plàstic), tions, pessebres, família a taula cantant "villancicos", el vers, la nit de Reis... Des de ben petits anem participant de les diferents tradicions celebrades en família, cada any celebrant la mateixa tradició però cada any adaptant-la a una nova realitat. Des de l'escola intentem adaptant-nos a la realitat dels nostre alumnat des de P3 fins a CFGM o PFI per transmetre la il·lusió d'aquestes dates i fer de cadascun dels nostres i les nostres alumnes portadores de confiança i esperança en un demà que perduri en el record de les dates de Nadal.

Agraeixo la confiança que dipositeu una vegada més en la nostra, en la vostra escola i aprofito per desitjar-vos unes Bones Festes i un 2022 ple de l'ESPERANÇA.

Bon Nadal.

Joan Pau García, Director

EDITORIAL

Nadal i Advent 2021

Benvolguda comunitat Educativa,

Estem a les portes del Nadal i en temps d'Advent, finalitzant un trimestre ple d'emocions i projectes; també, condicionats per la situació sanitària que seguim vivint. Amb tot, estem molt satisfets i especialment contents de la marxa del curs i de com van progressant els nostres alumnes, com a persones i com a estudiants. Ells són el futur del nostre món i la raó de ser de la nostra tasca educativa.

Ja sabeu també que, des de fa uns quants anys, treballem un perfil competencial de sortida (PCS) que aglutina les principals competències a treballar i desenvolupar en la seva formació com a estudiants. Així mateix, volem que tot aquest procés es desenvolupi en un ambient d'optimisme i alegria; volem que la nostra escola sigui una família que dona testimoni d'esperança, -no és casualitat el lema escollit per aquest curs-, també en moments de dificultat i desconcert com els que estem vivint. Creiem que ho estem aconseguint. Sempre amb l'ajuda i el compromís de tot el personal de l'escola, de famílies i alumnes.

Ànims a tots i totes i que tinguem tots plegats un feliç Nadal!

Salvador Ramos, Director Titular

Ens mou l'esperança

Què estimulant és el lema escollit per aquest curs a totes les obres salesianes: Ens mou l'Esperança. Perquè en els temps que estem vivint podem caure en la desesperança. Tots coneixem realitats colpidores de dolor, d'injustícia, de pobresa o d'emergència climàtica. Sovint desconfiem de persones, entitats o informacions perquè sabem que la mentida interessada està a l'ordre del dia. Però nosaltres -mares, pares i professors- com educadors que som, no podem caure en el desànim.

Estem treballant molt amb els nostres alumnes sobre el significat profund de la paraula esperança. Esperança és tenir fe en l'interior de les persones i dels col·lectius. Esperança és compromís personal amb allò que desitgem. Esperança és treball diari i esforç per transformar el present i construir un món millor per a tothom. Esperança és creure que les coses aniran millor

i viure amb aquesta actitud positiva. Esperança no seure a esperar.

Per una escola cristiana com la nostra, parlar d'Esperança té molt de sentit, i en especial en aquestes dates tan properes al Nadal. Més enllà de la tendresa que desperta el nen Jesús en els braços de Maria, creiem que en Ell, en la seva vida i en el seu missatge d'Amor es troba la clau per construir un món millor per a les nostres famílies. Desitgem que a vosaltres també "us mogui aquesta esperança".

Josep Lluís Muñoz
Cap de Pastoral

Casa Sant Domènec Savio

L'essència salesiana

Don Bosco quan pensava en una obra salesiana, deia que aquesta es recolzava en quatre grans pilars: El primer és l'Escola, que és on s'aprèn acompanyat pels amics i on es potencien les capacitats que cadascun posseeix. En segon lloc, trobem l'Església perquè ofereix una manera de veure la vida afavorint la dimensió religiosa de la persona. En tercer lloc, tenim el Pati que és un lloc de convivència i joc per al temps lliure dels joves. Un lloc on trobar-se amb els seus amics, passar l'estona i divertir-se de manera viva, sana i creativa. I en quart lloc, però no la menys important, és la Casa, com a símbol d'una "segona llar" on els nens i joves se sentin a gust.

En aquest darrer pilar de l'obra salesiana és on podem situar un nou projecte que ha sorgit a Badalona aquest curs: la Casa d'Acollida Domènec Savio. Aquest projecte es crea gràcies a l'ajut desinteressat de gent que amb les seves aportacions estan finançant el projecte.

En aquesta comunitat, a part dels Salesians, trobem joves, majors d'edat, que accepten el repte que aquests els fan i que no és un altre que el de posposar la seva entrada a un precari mercat laboral per a invertir temps a formar-se, estudiant: Programes de Formació i Inserció, Graus Mitjans o Graus Superiors. Amb l'objectiu que, a curt termini, puguin ser persones autosuficients en tots els sentits. A canvi, se'ls ofereix un allotjament i una manutenció a un preu molt baix durant la seva estada a la Casa.

L'experiència que també s'està realitzant a Elx, està sent molt reeixida, ja que salesians i joves viuen en comunitat compartint vitalitat, assoliments i també algun moment difícil. Aquests joves que viuen a la comunitat, a poc a poc, s'han anat integrant en l'obra i ara els tenim col·laborant en projectes d'aquesta com per exemple l'esplai Som-hi Tots.

El fet de potenciar aquest quart pilar de l'Obra salesiana, propiciarà que entre tots ajudem a joves a sortir de la pobresa extrema en la qual estaven i, a la vegada, estarem posant el nostre granet de sorra per a crear una societat on tothom tingui el necessari per a una vida digna.

Finalment, aquest projecte també ens obre la possibilitat d'aprendre moltes coses dels joves, de la seva força per a solucionar les difícils proves que la vida els ha posat en el camí, de les seves ganes de viure, valorant el que realment és important, i no deixar-nos portar per la societat deshumanitzada i consumista en la qual estem atrapats.

Víctor Fernández
Cap de Servei Projectes
d'Emancipació Barcelona

Experimentem a l'aula de P5

Des de ben petits els infants volen saber, tocar, veure, escoltar, aprendre, ... i és per això que a Educació Infantil fem experiments amb el nostre alumnat.

En aquest trimestre hem realitzat un experiment molt curiós i senzill: un arc de Sant Martí! Només hem necessitat 1 plat, lacasitos, aigua i molta paciència. Mireu, mireu!

Ara us convidem a que el feu vosaltres a casa:]

Blanca Hervás i Aurora Morales
Tutores de P5

Times are changing

Els temps estan canviant

D'un temps ençà, a l'escola hem emprès tot un seguit de canvis en la forma d'ensenyar i aprendre. De ben segur que haureu vist que els vostres fills i filles fan activitats a l'escola molt diferents de les que es feien fa no massa anys, i ja no parlem de quan vosaltres teníeu la seva edat...

Alguns canvis els hem fet per adaptar-nos el que se'ns demana des del Departament d'Educació, altres per convicció, per necessitat...

En el cas del Català, des de l'aprenentatge per competències ens trobàvem amb un repte que els llibres de text no resolien, així que amb una mica d'enginy, hem dissenyat una activitat per poder avaluar els criteris:

- Conèixer i valorar la diversitat lingüística i cultural de Catalunya, d'Espanya i del món, amb actitud de respecte cap a les persones que parlen altres llengües i interès a comprendre-les.
- Tenir interès per solucionar els problemes de comprensió i comunicació que es produeixen

en contextos multilingües sabent adaptar els missatges.

- Saber comparar produccions de diferents llengües per trobar-hi semblances i diferències i canviar el punt de vista personal per poder comprendre altres maneres de veure el món.

Així doncs, vam escriure un breu text i vam començar a buscar diferents parlants per tal que adaptessin aquest text a la seva variant dialectal... Una vegada recopilats més de vint-i-cinc àudios, la següent tasca era dissenyar les activitats d'aprenentatge i avaluació i finalment, posar-ho en pràctica.

En aquest moment, ja hem començat les activitats a l'aula i l'experiència està essent molt bona. Els alumnes es mostren interessats i sorpresos per la diversitat i riquesa del lèxic que escolten, però també per la diferent sonoritat que té cada variant dialectal. Un dels objectius que ens vam proposar, lligat als criteris que proposa el Departament d'Educació, és que mostressin respecte i interès i els alumnes de 6è

han assolit sobradament aquest objectiu. Perquè us feu una idea, hem preparat un tastet de l'activitat (no posem la versió completa per mantenir una petita dosi de sorpresa). Podreu escoltar els àudios de Badalona, Vilaller, L'Alguer, Mallorca, Castellà, L'Ampolla i Perpinyà en aquest [enllaç](#) i, si ho voleu, podeu fer com els alumnes i fixar-vos en com es diu "patata" i "migdiada" a cada indret. O escoltar algunes paraules i expressions típiques de cada zona.

De cara al proper trimestre, ja estem preparant una activitat similar amb les diferents llengües i dialectes que es parlen a Espanya. Hem contactat amb gent de Galícia, de Lleó, de Vielha, de Bilbao, de Canàries, de La Línea, per citar alguns exemples...

Al tercer Trimestre, aprofitant que llegirem el clàssic de Saint-Exupéry, El petit príncep, farem una activitat similar amb l'audició d'un petit fragment del llibre en diferents llengües del món. En aquest cas, l'anglès, el francès, l'italià, l'alemany o el gaèlic escocès agafaran el protagonisme i ens permetran comparar com s'estructuren les diferents llengües i quines semblances i diferències hi ha entre elles i el Català.

A final de curs ens agradaria molt poder-vos explicar com han anat aquestes activitats i que els alumnes de 6è us facin arribar què han après i què podem millorar.

Montse Pérez, Ana Pérez i Jaume Comas
Mestres de Cicle Superior de Primària

«El dibuix m'ajuda a relaxar la ment»

Una de les activitats que més m'agrada en aquest món és el dibuix, crec que aquesta activitat ajuda a relaxar la ment i a treure el millor de tu, però hauria de començar pel principi.

Des de ben petit he tingut una gran afició per aquest art, crec que un dels meus impulsors va ser el meu avi, una persona molt connectada amb el món de la il·lustració i sobretot bon dibuixant. Diria que això t'ajuda a treure el teu pensament, i il·lustrar-lo en un paper. Una de les emocions que més em corra pel cap quan pinto o dibuixo és la tranquil·litat, crec que és necessari relaxar-se en qualsevol activitat, però sobretot si aquesta la fas per desconnectar.

Per a mi, el dibuix només és una activitat de lleure, sí que gaudeix-ho fent-ne, però no

m'agradaria dedicar-me això en un futur. Sí que és veritat que com a art faria alguna cosa relacionada amb l'actuació, cosa que si arriba a passar ho agrairia moltíssim, però la veritat és que no voldria dedicar-me al món del dibuix, ja que malauradament és molt difícil guanyar-se la vida amb aquest art.

Per acabar, voldria afegir que el dibuix és una il·lustració de la coneguda pel·lícula "LUCA", en total van ser moltíssimes hores de dedicació i implicació, de les quals n'estic molt orgullós, i crec que tot el mes d'esforç ha valgut la pena.

Oriol Quiles
Alumne de 3r d'ESO

Superaula STIL

Un (nou) repte per a Salesians

STIL = Tractament Integral de Llengües i Socials..., Superaula? Grups de 45 alumnes? Dos o tres professors/es a classe i a l'hora? Projectes d'àmbits? S.O.S!!!! La posada en marxa de l'aula STIL ha estat, sens dubte, tot un repte per al professorat implicat, part d'un procés d'innovació pedagògica endegat ja fa temps amb la clara intenció de formar nois i noies preparats per al futur. No ens enganyem, ningú ens va dir que seria fàcil...però sí que seria engrescador per a tothom i que l'alumnat en sortiria beneficiat. Anem a pams...

Quan vam entrar per primer cop a la nova aula STIL de seguida vam començar a imaginar les possibilitats que ens oferia un escenari tan potent. Un espai ampli, serè, lluminós, amb taules de formes arrodonides que conviden al debat, a la reflexió i a la creació conjunta, amb elements tecnològics de darrera generació...impossible resistir-s'hi, així que vam començar a dissenyar què hi faríem i com, sense ni adonar-nos que de bon inici estàvem completament seduïts i seduïdes per aquella sala.

Treballar en grups cooperatius en un escenari com aquest significa realment posar l'alumnat al centre

de l'aprenentatge, construir de forma individual i sobretot en equip, fer-los competents, autònoms i autònomes, amb la guia, el suport i el consell del professorat. Implica també canviar el rol d'aquest professorat, entendre que l'educació del segle XXI passa per no deixar ningú enrere i al mateix temps significa treure el màxim potencial de cada noi i noia. Implica propulsar al màxim el valor intrínsec de les llengües per analitzar i comprendre, per formar esperits crítics, constructius, per fomentar el respecte, la igualtat i la justícia com a bases de la convivència, per adquirir nous coneixements, i sobretot per decidir i per pensar quin món volem.

Som conscients d'inici que hi ha coses a millorar, però a tots i totes, alumnat i professorat, ens mouen la il·lusió i l'empenta, així que de ben segur ho aconseguirem.

Eva López
Coordinadora Pedagògica
2n d'ESO

Com estàs? Com et sents? Si fos una emoció, quina seria? Entrenar els nostres joves en el reconeixement i la gestió de les seves emocions ha estat per a nosaltres una necessitat educativa, de la qual hem generat una oportunitat de millora en la nostra tasca. Reflexionar i conscienciar-nos de la seva importància en el procés d'aprenentatge i creixement del nostre alumnat ha estat clau per poder acompanyar en un moment tan important com és l'adolescència i l'entrada al món adult.

Treballar la competència emocional és per a nosaltres una assignatura transversal, un "MUST HAVE" com dirien els anglesos, fent referència a "allò que has de tenir", "un imprescindible". Per tant, cal treballar-ho a consciència durant l'etapa de cicles formatius; etapa en la que els preparem per a la sortida al món laboral. Així doncs, som-hi!

No podem negar que les emocions ens mouen, són el motor de les nostres accions, oi? Alegria, sorpresa, eufòria, ràbia, frustració, tristesa, enveja, por... sovint les veiem i les sentim a flor de pell a les nostres aules i tallers. Alumnes

que senten alegria i seguretat, quan dones una bona nota; ràbia, quan no ha sabut expressar adequadament allò que sentia; frustració, per no haver aconseguit quelcom; sorpresa, per confiar en ells i en les seves possibilitats; impotència quan senten que no poden; autoestima i tranquil·litat, quan senten que són capaços d'aconseguir fites... són moltes de les situacions que vivim a l'aula i a les quals creiem fermament que se'ls hi ha de donar un espai.

De la mateixa manera que treballem les competències professionals, per tal que els nostres joves surtin preparats, facin unes bones pràctiques, aconseguixin una feina o continuïn el seu itinerari acadèmic; dediquem temps a treballar la seves habilitats socioemocionals, vitals per la vida.

Des de tutoria, mitjançant dinàmiques grupals i atenció individualitzada els acompanyem en aquest enriquidor món de les emocions. Aprenem a posar nom a allò que sentim, però sobretot a gestionar aquella emoció, de la millor manera

possible per crear benestar i qualitat en la relació amb un mateix i les relacions amb els altres.

Sovint, els recordem que tothom té dret a sentir una emoció (inclosos nosaltres els profes) com a persones humanes que som. Però que el factor més important és ser conscient del que sento, posar-li nom, per poder escollir d'una forma responsable què faig amb allò que sento. Mitjançant exemples reals de conflictes, malentesos o fins i tot possibles situacions futures, en les que es poden trobar quan vagin a realitzar les pràctiques a l'empresa, els ensenyem a donar una millor resposta davant d'allò que senten. Acompanyar-los en el procés de descobrir, de reconèixer i de regular les pròpies emocions fa que nosaltres, els docents, també treballem diàriament el nostre món emocional.

La nostra aposta per treballar aquesta competència, ha fet que tot el professorat es formés en educació emocional per poder tenir i donar estratègies pràctiques als nostres joves. Ens hem aturat per reflexionar, aprenent també sobre el paper de les nostres emocions a l'aula. Sabem que queda un llarg camí en el qual tots i totes aprenem.

No fa falta afegir que la pandèmia ha deixat moltes carències emocionals en infants, joves i adults. És per això que, ara més que mai, és una "obligació" escoltar-nos i dedicar-nos temps. Els nostres joves no en són una excepció, sinó que al contrari, el COVID-19 els ha privat de moltes activitats d'oci i els ha canviat molt la manera de relacionar-se amb el seu grup d'iguals.

Entre totes les necessitats afectives i emocionals, ens podem trobar també amb ansietats, estrès, depressions, conductes agressives, comportaments de risc, etc. I per això, també des del servei d'assessorament psicopedagògic de l'escola, treballem diàriament amb els tutors d'aquests joves per poder atendre les seves necessitats, així com estar pendents davant de qualsevol signe d'alerta, fent coordinacions amb famílies i serveis externs en el cas que sigui necessari.

A la nostra secció de postobligatòria, no només expliquem què és una fitxa comptable, ensenyem a fer un aparador o a fer peces amb el torn, sinó que eduquem des del cor i amb el cor. La meua experiència fins ara, em diu que anem per bon camí, i que els joves, quan els dediques temps i els ajudes a gestionar tota la seva "motxilla emocional" es deixen acompanyar ja que els genera benestar. Menys problemes de disciplina i millors resultats acadèmics són altres dels efectes. Parlar amb ells amb un llenguatge emocional, fa que utilitzin, poc a poc, més vocabulari per expressar que senten i cadascú busca la seva manera i el seu moment per expressar-se. Seguirem en aquesta direcció perquè ens ho creiem i per al benestar dels nostres nois i noies.

Jéssica Dávila
C coordinadora SAPP FP

Taller de Comerç un nou espai per a FP

Tots sabem que l'emoció condiona l'aprenentatge. Parlem de transformar l'educació i això només pot ser transformant els espais. El disseny també passa per les escoles, que han de veure com remodelem els tallers.

Espai per treballar i espai d'exposició de treballs. Per poder incentivar la innovació i la creativitat, no podem tenir l'alumnat encotillat en pupitres. Necessiten espai per moure's, pensar, dissenyar, en definitiva, per treure profit de tot el potencial que porten a dins.

Aquest curs, hem aconseguit renovar part del mobiliari del nostre taller de comerç. Ara és un espai amb àmplies taules i cadires de colors.

Fa goig entrar al taller i, la veritat, convida a fer classe! Això vol dir que hem aconseguit l'objectiu bàsic de tota Activitat Comercial, cridar l'atenció, despertar l'interès, generar desig i passar a l'acció!

Us presento part de l'alumnat, de 1r d'Activitats Comercials, fent les seves maquetes d'aparadorisme al nostre taller de comerç.

Charo Hernández
Tutora de 2n
Gestió Administrativa

El PFI rep un excel·lent per part de la Generalitat

El Departament d'Educació ha notificat a tots els centres educatius concertats la resolució sobre l'atorgament de subvencions per desenvolupar els Programes de Formació i Inserció (PFI), per a aquests curs 2021-22, en règim de concurrència competitiva.

Tenir el finançament econòmic per al desenvolupament dels cursos i dependre d'una convocatòria pública, que resol la concessió d'una subvenció, cada any genera moments d'espera i d'incertesa, tant a l'escola com a les famílies. El resultat des de fa més de 15 anys, sempre ha estat positiu, però tot i així, els criteris que s'estableixen a les bases reguladores van canviant cada curs i l'oferta final dels centres cada any no és la mateixa.

Aquest curs en concret, i analitzant el resultat de les puntuacions de cada programa sol·licitat, estem molt contents perquè hem assolit una bona puntuació, tant a l'àmbit del Servei

Territorial de Barcelona Comarques, com a l'àmbit de tota Catalunya. Els programes, que han rebut subvenció a tota Catalunya, han estat 50, distribuïts per les quatre províncies catalanes. El barem de puntuació, de major a menor, indica que els nostres cursos estan en les nou primeres posicions, concretament en número tres, sis i nou. En relació a la nostra puntuació dins del Servei Territorial de Barcelona Comarques, els nostres tres grups encapçalen la millor puntuació.

Seguim amb il·lusió treballant per als joves, perquè ens mou l'esperança.

Encarna Atienza
Coordinadora de PFI

Un viatge a l'esperança des del Sistema Preventiu

Fa uns anys algú em va parlar sobre el model educatiu salesià, el "Sistema preventiu". Vaig pensar que continua sent un model de gran actualitat dins del context actual, amb la implantació de la "Garantia juvenil", programa europeu que pretén donar resposta als joves sense estudis i sense treball.

El meu interès en el tema va anar en augment i vaig decidir començar una recerca doctoral sobre el carisma salesià i el sistema preventiu. Vaig començar aquests estudis i, a mesura que avançaven, el meu interès professional es va centrar en impartir docència en una escola salesiana. Vaig aplicar, amb molta motivació, els fonaments del sistema preventiu al meu treball com

a professora universitària i formadora sociolaboral de joves i adults, obtenint bons resultats.

Al setembre d'aquest any 2021, vaig rebre una oferta laboral per a impartir un mòdul en el Programa de Formació i Inserció d'Auxiliar de comerç, en el Col·legi Salesians de Badalona. La meva alegria va ser enorme, no obstant això, sincerament vaig pensar que no podria passar la meva candidatura. Els meus obstacles, centrats especialment en l'edat, novament van sorgir en aquesta combinació d'incertesa, expectatives i pors que sempre es combinen davant de grans somnis.

Les dues persones que em vam rebre em van facilitar aquesta primera entrevista, em vaig

sentir escoltada i vaig poder expressar totes les meves inquietuds i els reptes que m'he marcat professionalment amb els joves. El seu major interès per a ocupar el lloc, se centrava en les competències d'acompanyament i el respecte cap als joves en situacions de vulnerabilitat. Vaig recordar llavors, mentre parlaven, els valors del carisma salesià: alegria, amabilitat, familiaritat.

Una de les persones que em va atendre a la selecció, que és l'actual coordinadora de PFI, em va mirar als ulls i em va dir "Al llarg de l'entrevista has esmentat diverses vegades la paraula acompanyament i és això el que busquem i el necessari per poder col·laborar en el nostre equip".

Estic experimentant un aprenentatge continu, ple de matisos, adquirint noves competències. A la il·lusió inicial es van sumar desafiaments professionals que em van convidar a fer un viatge des de la meua zona de confort a la incertesa del canvi; des del meu estil personal de docència en solitari a l'adaptació del treball col·laboratiu; des de la meua visió personal i unitària a l'intercanvi de visions i el consens per a analitzar situacions

de conflicte; des de la presa de decisions de manera unilateral, a l'estil de comunicació circular i holístic d'un equip docent.

Sempre, la meua motivació s'ha centrat en ajudar des de l'àmbit educatiu a les persones que sofreixen i necessiten d'algú que les escolti i les acompanyi. Aquest equip de professors, amb la seva paciència i empatia l'està fent amb mi, ajudant-me a posar en pràctica els valors salesians, ensenyant-me una nova metodologia a l'aula i en la relació amb els estudiants.

Em sento molt feliç, transitant amb humilitat, responsabilitat i proïsme el llegat de Don Bosco, a l'any de l'esperança. Gràcies a tots per l'oportunitat de continuar aprenent.

Isabel Pereyra
Professora de PFI

Andrés Ruiz • Treballador PAS i antic alumne de l'Escola
«**Me seduce la identidad y el proyecto de Salesians**»

P. Eres antiguo alumno, ¿qué experiencias te llevas de tu estancia en Salesians como alumno?

R. Una de las mejores experiencias es la movida, la movida salesiana: grupos de fe, encuentros, colonias en el centro juvenil, campamentos, rutas... Son experiencias que me hicieron madurar en valores cristianos y humanos. A nivel educativo tuve la suerte de recibir una formación de alto nivel que me sirvió para crecer a nivel profesional y personal. En los salesianos estudié la EGB y la Formación Profesional de mecánica. Los salesianos que me marcaron mucho fueron Miquel Armengol porque fue al primer profesor que escuché hablar catalán y Joaquim Ràfols por todos sus conocimientos en catalán. Como

tutor me acuerdo mucho de Antonio Poza por su cercanía hacia el alumnado.

P. ¿A qué te dedicas en el colegio?

R. Actualmente, intento que todas las instalaciones del colegio funcionen correctamente, por lo tanto, soy el de mantenimiento. Toco desde las instalaciones eléctricas, ventanas, puertas de emergencia, equipos de sonido...

P. ¿Qué te atrae y seduce de Salesians Badalona?

R. Me seduce su identidad, el proyecto educativo, por eso he sido monitor voluntario en el CJS Som-hi Tots, incluso el director de este esplai. A

fecha de hoy sigo colaborando en los campamentos anuales de verano y puntualmente cuando se me requiere en el centro juvenil. Otro aspecto que mantengo a día de hoy es mi crecimiento en la fe, participando e involucrándome en grupos de fe. Gracias a todo esto soy como soy, una persona predispuesta a dar y ayudar donde se necesite e intento no perder nunca la sonrisa, otro aspecto muy salesiano.

P. Eres padre de alumnos en el cole, ¿cómo vives que una nueva generación esté en Salesians Badalona?

R. Lo vivo con mucha ilusión. Espero que ellos vean y sientan lo que yo he vivido y que sean capaces de transmitirlo a su entorno más cercano.

P. ¿Qué tiene Salesians Badalona que hace que nos diferencie de otros colegios?

R. Su identidad, la alegría, la fiesta, la apertura al barrio, tener los patios abiertos, la acogida incondicional sea quien sea la persona...

P. ¿Alguna anécdota que te haya pasado?

R. Sí, mi experiencia como monaguillo en Semana Santa, me encantaba comerme la hostia sagrada pero sin consagrar. Nos la daban como recompensa por haber colaborado en la celebración. También nos vestían con el vestido blanco y la banda azul. Una cosa de la que me acuerdo mucho es que Joaquim Ràfols nos llevaba los sábados al teatro Romea de Barcelona a ver alguna obra de teatro.

El delegat del **Rector Major** ens visita

La darrera setmana del mes de novembre vam rebre amb alegria a Don Marcelo Farfán, salesià vingut de Roma. Ell és el delegat de Don Àngel Fernández, Rector Major dels salesians de tot el món i successor de Don Bosco com a cap de l'obra salesiana.

Don Marcelo està visitant les 75 presències salesianes de la nostra zona i ens va portar un missatge perquè omplim d'il·lusió tot el que fem. Amb les seves paraules ens va encoratjar perquè fem del servei als altres un valor constant, perquè tinguem cura de la "casa comuna" que és

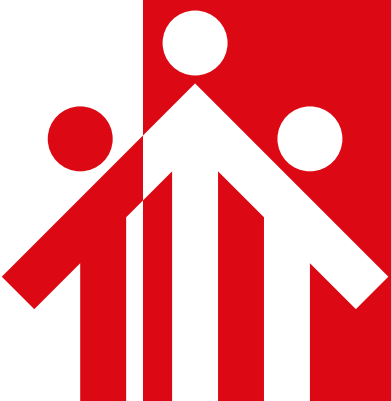
el nostre planeta i perquè sembrem llavors amb l'amor de Jesús de Natzaret amb gestos senzills.

En l'actualitat, la congregació salesiana està formada per 14.400 salesians que estan presents en escoles, universitats, parròquies, barris, petits poblats, projectes socials i centres juvenils de 134 països repartits per tots els continents.

Quan mirem el gran arbre en què s'ha convertit la llavor sembrada per Don Bosco "Ens mou l'Esperança" més que mai.

Equip de Pastoral

ENTREVISTA PERSONALITZADA

Inscriu-te al web i consulta
el nostre canal de Telegram
(SalesiansBadalona)

Més informació a
badalona.salesians.cat

C/ Alfons XII, 111.
08912 Badalona

93 387 72 54